

и противъ конѣ-тъ си дошелъ, неше да бѣде за тебе полезно: пакъ си тѣкмо тогава преминалъ, най-много користь ималъ и найповолна угодность уживалъ.

Сичко тока много пѣти си въ животъ-атъ си испыталъ. Сѣкоѣжъ годинѣ, и скоро сѣкоѣжъ седмицѣ ималъ си примѣри, и увѣрилъ си са, чи не са е испланило онова, що си ты отъ твоѣ-тъ съдвинѣ упорно искалъ; а напротивъ примѣтилъ си, чи та е много пѣти щастіе-то обрадовало, отъ тамо, отъ гдѣ-то са носи ни надѣлалъ. Па какъ носи станалъ помѣдѣръ при толко живи примѣри, кои-то ти такава красна наука подаватъ? А видишъ ли ты, чи ти таѣжъ краснѣ наукѣ подава самъ Богъ. Та единствено отъ Него дохожда, на кого-то ты при дѣланіа-та и предпріятіа-та твои, чини ми са ни наймалко немислишъ; или, ако и мыслишъ на Него, то за тока чинишъ, да бы испросилъ отъ Него онова, кое-то ты наймного желаешъ, и кое-то ты, споредъ твое-то слабо увижданье, смяташъ като найголѣмо и найпревосходно добро. Но като е самъ Богъ твой учитель, и като та така отечески учи, защо Го не слушашъ като вѣренъ и послушенъ ученикъ Неговъ? И като по секій день такава важна и спасоносна наука отъ Него пріимашъ, защо са вѣчъ единъ пѣтъ неопаметишъ, и защо са не навикнешъ, да обръщашъ вниманіе-то си камъ вышний-атъ Богъ, кой-то та отъ сѣкаде забикала и сички-те ти дѣла и намѣреніа ръководи? Или, може да мыслишъ, да излезнешъ изъ таѣжъ голѣмѣ школъ въ конѣ-то са за сички-атъ си животъ вѣздувашъ, и пакъ да не познаешъ онаѣжъ высокъ цѣль, за конѣ-то си създаденъ?